

Hitain kävely ikinä

Posted on [25.3.2015](#) by [helehilt](#)
[2](#)

Lienee tunnettu tosiseikka se, että kirjaston henkilökunnalla on aina kiire. Kädet viuhkuvat, kengänpohjat ehtivät tuskin koskaan koskettaa lattiaa: määrätietoisesti ollaan menossa jonnekin – tai ainakin jostakin ollaan tulossa.

Mitä tapahtuu, kun tähän ympäristöön astuu tanssija, joka uppoutuu kävelemisen merkityksen pohtimiseen kävelemällä – kävelemällä hitaasti, todella hitaasti...

[Vieraillessaan viime lokakuussa Meilahden kampuksella](#) tanssija ja tutkija **Kirsi Heimonen** ihastui Terkon kauniiseen kirjastotilaan niin, että hän halusi sijoittaa hitaan kävelynsä Meilahden kampuskirjaston toiseen kerrokseen.

Hidas kävely liittyy Heimosen kävelemisen merkitystä käsittelevään taiteelliseen tutkimukseen. Suomen Kulttuurirahasto on tukenut tutkimusta.

Tapahtuma – ei esitys

Heimonen ei juuri ennakkotietoja hitaasta kävelystään antanut. Kysyinkin häneltä heti suorituksen jälkeen, kuinka hän itse luonnehtisi kävelyään. Oliko se performanssi, kuten moni paikallaolija tilanteen näki? Vai mistä siinä oikein oli kysymys?

Heimonen korostaa hitaan kävelyn tapahtumaluonnetta. Hänelle hidas kävely on tapahtuma, teko – ei esitys.

Terkossa hidas kävely sai kyllä esityksellisiäkin piirteitä. Kameran näkyvä läsnäolo kannusti paikkaolijoita suuntaamaan katseensa Heimosen kävelyyn ja vakuuttamaan heidät siitä, että parasta aikaa tapahtui jotakin hyvin epätavallista, jotakin merkittävää. Tapahtuman, joka tallennetaan huolella, täytyy olla katsomisen arvoista.

Heimonen kertoo olleensa kävelyn aikana aistisena itselleen ja ympäristölleen. Hänellä oli yllin kyllin aikaa paneutua kirjaston arkkitehtuurin yksityiskohtiin ja kokoelmiin. Pari kertaa fyysinen rasitus oli kylläkin viedä Heimoselta tajun.

Erityismaininnan saa opiskelijoiden kanssa jaettu keskittymisen kokemus.

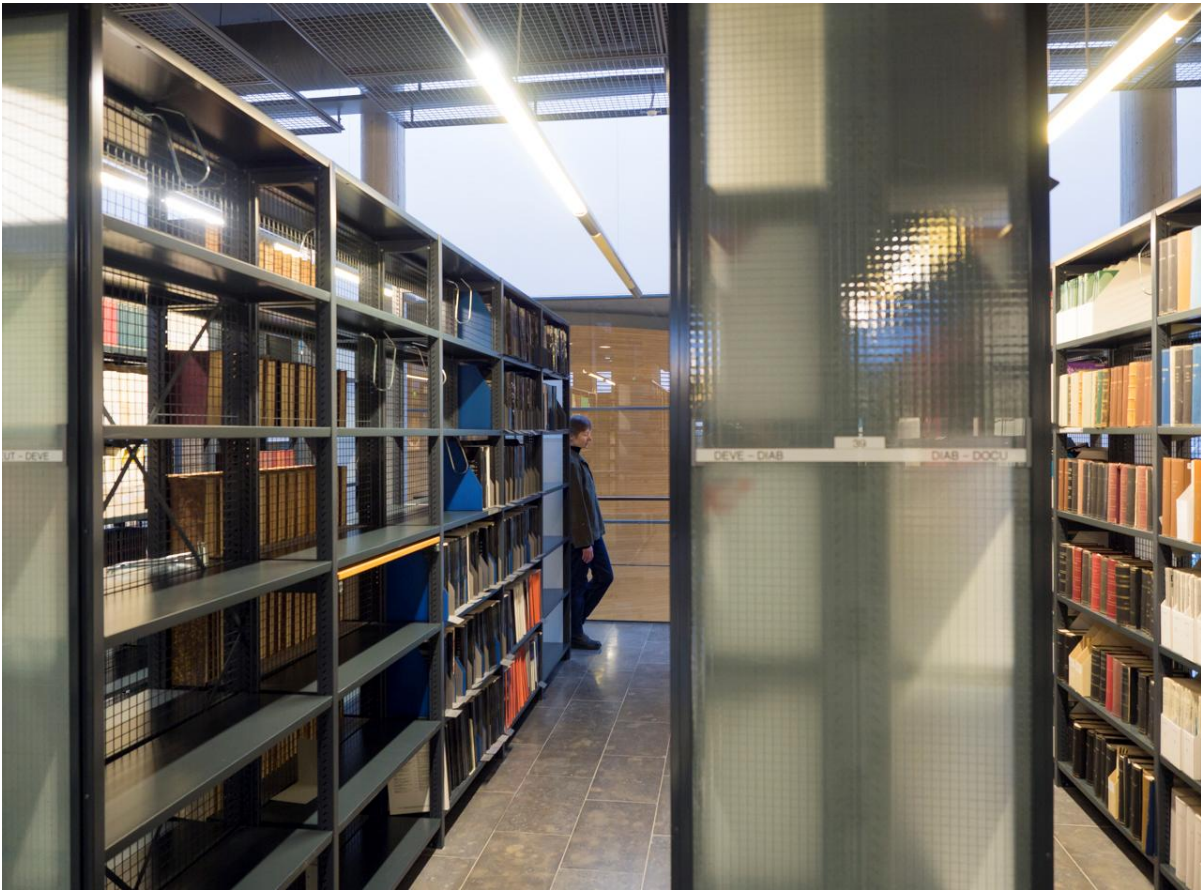
– Minä keskityn kävelemiseen, he keskittyvät tekstiin – ja samanaikaisesti teksti minussa kätkeytyy, Heimonen naurahtaa arvoituksellisesti.

Merkitys avautuu itse teossa

Hidas kävely on Heimosen mukaan taiteellisen tutkimuksen ydin. Hän tähdentää, että nimenomaan itse teossa, hitaassa kävelyssä eri paikoissa, avautuu sen merkitys. Hitaaseen kävelyyn liittyvä kirjoitus, sitä käsittelevät Heimosen artikkelit avaavat koettua omalla tavallaan.

Turkista Terkkoon

Heimonen kertoo aloittaneensa tutkimuksen yksinkertaisesti seisomalla paikallaan. Niin hän teki Istanbulissakin, jossa hän seiso i ihmisvilinässä Kultaisen sarven salmen ylittävällä Galatan sillalla. Ihmettelevien katseista oli luettavissa teon poikkeuksellisuuden oivaltaminen. Ennen Terkkoa Heimonen on ehtinyt tehdä hitaita kävelyjä Helsingin puistoissa. Suunnitelmissa on myös tutkimukseen liittyvä kävely kauppakeskuksessa.

24m/h

Kuinka hidasta hidas kävely sitten oli, joku saattaa ihmetellä? Tapahtuman jälkeen Heimonen mittasi kävelymatkinsa. Kahden ja puolen tunnin aikana hän eteni 60 metriä. Se tekee tuntivauhdiksi 24 metriä. Vertailukohtaksi otan oman työmatkani. Halki Keskuspuiston matka Maunulasta Meilahteen on 5,3 kilometriä. Kiirehtimättä sen kävelee 50 minuutissa. Heimosen kävelyvauhdilla matka kestäisi tauotta yli yhdeksän vuorokautta.

Teksti ja kuvat:

Jussi Männistö
tietoasiantuntija